

Bekendtgørelse om statsforvaltningernes behandling af faderskabssager

I medfør af § 33, stk. 1 og 2, i børneloven, jf. lov nr. 460 af 7. juni 2001, som ændret senest ved § 23 i lov nr. 542 af 24. juni 2005, fastsættes:

Kapitel 1

Bekendtgørelsens anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse ved statsforvaltningernes behandling af:

- 1) sager om anerkendelse af faderskab, der kan afsluttes uden nærmere undersøgelser (kapitel 2),
- 2) sager om anerkendelse af faderskab, der kræver nærmere undersøgelser (kapitel 3),
- 3) sager, hvor registrering eller anerkendelse af faderskab er sket, og som rejses inden seks måneder efter barnets fødsel, jf. børnelovens §§ 5 og 6 (kapitel 6), og
- 4) genoptagelse af sager om faderskab, jf. børnelovens §§ 21-25 (kapitel 7).

Kapitel 2

Sager, der kan afsluttes uden nærmere undersøgelser

§ 2. En mand kan anerkende faderskabet til et barn, hvis han og moderen erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet, jf. børnelovens § 14, stk. 1.

Stk. 2. Erklæringen afgives på en blanket (omsorgs- og ansvarserklæring, faderskabsblanket 1), der er godkendt af Familiestyrelsen. Omsorgs- og ansvarserklæringen underskrives af forældrene personligt. Forældrenes underskrift skal være bekræftet af en advokat eller to vitterlighedsvidner, medmindre forældrene underskriver erklæringen i overværelse af en sagsbehandler i statsforvaltningen.

Stk. 3. Omsorgs- og ansvarserklæringen er afgivet, når statsforvaltningen har modtaget erklæringen i underskrevet og dateret stand. Statsforvaltningen påtegner erklæringen om anerkendelsen af faderskabet og udleverer kopi af denne med statsforvaltningens påtegning til forældrene.

§ 3. Anerkendelse efter børnelovens § 14, stk. 2, nr. 1, sker på en blanket (anerkendelsesblanket, faderskabsblanket 3), der er godkendt af Familiestyrelsen. Blanketten underskrives af manden personligt. Mandens underskrift skal være bekræftet af en advokat eller to vitterlighedsvidner, medmindre manden underskriver blanketten i overværelse af en sagsbehandler i statsforvaltningen.

Stk. 2. Anerkendelse er sket, når statsforvaltningen har modtaget blanketten i underskrevet og dateret stand. Statsforvaltningen påtegner blanketten om anerkendelsen af faderskabet og udleverer kopi af denne med statsforvaltningens påtegning til forældrene.

§ 4. Anerkendelse efter børnelovens § 14, stk. 3, kan kun finde sted ved personligt møde i statsforvaltningen efter barnets fødsel.

Stk. 2. Anerkendelsen skal tiltrædes skriftligt af den eller de andre mænd, som er parter i sagen. Tiltrædelsen sker på en særlig blanket (tiltrædelsesblanket, faderskabsblanket 4), der er godkendt af Familiestyrelsen. Blanketten underskrives af den pågældende personligt. Underskriften skal være bekræftet af en advokat eller to vitterlighedsvidner, medmindre tiltrædelsesblanketten underskrives i overværelse af en sagsbehandler i statsforvaltningen. Kopi af tiltrædelsesblanketten udleveres til den pågældende part.

Stk. 3. Anerkendelse er sket, når manden og moderen har underskrevet omsorgs- og ansvarserklæringen ved mødet i statsforvaltningen, og statsforvaltningen har modtaget tiltrædelsesblanket(-ter) i

underskrevet og dateret stand. Statsforvaltningen påtegner erklæringen om anerkendelsen af faderskabet og udleverer kopi af denne med statsforvaltningens påtegning til forældrene.

Kapitel 3

Sager, der kræver nærmere undersøgelser

§ 5. Statsforvaltningen rejser en faderskabssag, hvis faderskabet ikke er registreret i forbindelse med anmeldelse af barnets fødsel eller anerkendt efter kapitel 2, og der ikke er rejst sag af andre.

Moderens oplysningspligt

§ 6. Moderen skal oplyse, hvem der er eller kan være barnets far.

Stk. 2. Oplyser moderen ikke, hvem der er eller kan være barnets far, skal statsforvaltningen vejlede hende om, hvilken betydning dette vil kunne få for hende og barnet.

Stk. 3. Tilbageholder moderen oplysninger om, hvem der er eller kan være barnets far, skal statsforvaltningen indbringe sagen for retten. Samtidig skal statsforvaltningen vejlede hende om de tvangsmidler, som retten kan iværksætte efter retsplejelovens § 178.

Stk. 4. Politiet yder statsforvaltningen bistand til sagens oplysning, herunder ved eftersøgning af opgivne faderskabsmuligheder.

Møde med moderen

§ 7. Hvis der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om, hvem der er eller kan være far til barnet, indkalder statsforvaltningen snarest muligt moderen til et møde. Indkaldelsen, der skal være skriftlig, skal indeholde vejledning om, at sagen vil kunne indbringes for retten, hvis moderen udebliver fra mødet.

Stk. 2. Mødet afholdes senest fire måneder efter barnets fødsel, medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende.

Stk. 3. Udebliver moderen uden lovlig grund fra mødet, skal hun indkaldes til nyt møde. Statsforvaltningen vejleder i den nye mødeindkaldelse om, at udeblivelse fra mødet vil medføre, at sagen indbringes for retten, samt om de tvangsmidler, som retten kan iværksætte efter retsplejelovens § 178.

Sagkyndig erklæring om den periode, hvor moderen blev gravid

§ 8. Statsforvaltningen kan med moderens samtykke indhente en erklæring fra embedslægen om den periode, hvor moderen blev gravid, for at afgrænse, hvem der er eller kan være far til barnet.

Vejledning af den eller de mænd, der er eller kan være far til barnet

§ 9. Statsforvaltningen skal skriftligt vejlede den eller de mænd, som er eller kan være barnets far, om retsvirkningerne af et faderskab samt om konsekvenserne, hvis faderskabet ikke anerkendes.

Stk. 2. Statsforvaltningen kan efter omstændighederne indkalde den eller de mænd, som er eller kan være barnets far, til møde. Mødeindkaldelsen skal være skriftlig og indeholde samme vejledning som efter stk. 1. Statsforvaltningen skal desuden vejlede om, at udeblivelse fra mødet kan indebære, at sagen indbringes for retten.

Stk. 3. Skal der afholdes møde i en sag, hvor den opgivne far ikke har bopæl eller ophold inden for den pågældende statsforvaltnings område, kan mødet med ham afholdes af statsforvaltningen på det sted, hvor han bor eller opholder sig.

Retsgenetiske undersøgelser

§ 10. Hvis faderskabet ikke anerkendes, og statsforvaltningen skønner, at det kan have betydning for sagen, opfordrer statsforvaltningen moderen og den eller de mænd, der er parter i sagen, til at medvirke ved retsgenetiske undersøgelser.

Stk. 2. Statsforvaltningen kan også opfordre andre end sagens parter til at medvirke ved retsgenetiske undersøgelser, hvis det må antages at være af afgørende betydning for sagen.

Stk. 3. I øvrigt finder bekendtgørelse nr. om retsgenetiske undersøgelser i faderskabssager anvendelse.

Anerkendelse af faderskabet efter retsgenetiske undersøgelser

§ 11. Hvis en mand, som har haft seksuelt forhold til barnets moder i den periode, hvor hun blev gravid, utvivlsomt er barnets far, kan faderskabet anerkendes, jf. børnelovens § 14, stk. 2, nr. 2.

Stk. 2. Anerkendelse efter stk. 1 sker på samme blanket, som er nævnt i § 3, stk. 1, 1. pkt. Bestemmelserne i § 3, stk. 1, 2. og 3. pkt., samt § 3, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Bestemmelse om udtræden af sagen

§ 12. Viser det sig, at en mand som følge af retsgenetiske undersøgelser eller sagens oplysninger i øvrigt utvivlsomt ikke er barnets far, træffer statsforvaltningen bestemmelse om, at han skal udtræde af sagen.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis en mand ønsker at anerkende faderskabet i overensstemmelse med børnelovens § 14, stk. 3, og betingelserne herfor er til stede.

Stk. 3. Vil en mand efter statsforvaltningens bestemmelse ikke udtræde, indbringer statsforvaltningen sagen for retten.

Kapitel 4

Forskellige bestemmelser

Statsforvaltningens underretningspligt i forhold til en tidligere ægteemand

§ 13. Statsforvaltningen giver snarest muligt meddelelse om barnets fødsel til en mand, der inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift med moderen uden at være separeret. Meddelelsen skal være skriftlig og indeholde vejledning om mandens ret til at rejse faderskabssag eller indtræde i en verserende faderskabssag.

Stk. 2. Underretningspligten gælder ikke, hvis manden allerede er part i sagen, jf. børnelovens § 6, stk. 3.

Umyndighed m.v.

§ 14. Er manden umyndig som følge af mindreårighed, skal værgen samtykke i anerkendelsen, jf. §§ 2-4 og § 11. Samtykket påføres omsorgs- og ansvarserklæringen eller anerkendelsesblanketten.

Stk. 2. Udøves værgemål af forældrene i forening, og er kun den ene forælders samtykke påført omsorgs- og ansvarserklæringen eller anerkendelsesblanketten, anses kravet om værgens samtykke for opfyldt.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis en mindreårig mand vil tiltræde, at en anden mand anerkender faderskabet, jf. § 4, stk. 3.

Stk. 4. Er en af parterne frataget den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, indbringer statsforvaltningen sagen for retten, jf. børnelovens § 13, nr. 5.

Anerkendelse af faderskab i udlandet

§ 15. Hvis der er rejst faderskabssag, og en eller flere af parterne opholder sig i udlandet, kan statsforvaltningen anmode den danske repræsentation i det pågældende land om at bistå ved behandlingen af sagen.

Stk. 2. Anerkendelse af faderskabet efter §§ 2-4 og § 11 kan ske over for en dansk repræsentation i udlandet.

Statsforvaltningens vejledningspligt

§ 16. Inden anerkendelse af faderskabet efter §§ 2-4 og § 11 skal statsforvaltningen gøre den mand, som vil anerkende faderskabet, bekendt med retsvirkningerne af anerkendelsen, og med at han kan kræve sagen afgjort ved retten.

Kapitel 5

Sagens afslutning

§ 17. Hvis faderskabet anerkendes over for statsforvaltningen efter barnets fødsel, skal statsforvaltningen indberette det til Det Centrale Personregister.

Stk. 2. Hvis barnet har bopæl i udlandet, men har et dansk personnummer, skal statsforvaltningen indberette faderskabet til Det Centrale Personregister.

§ 18. Kan faderskabet ikke anerkendes, indbringer statsforvaltningen sagen for retten efter børnelovens § 13.

Stk. 2. Når ankefristen er udløbet, eller når en eventuel ankesag er afsluttet, skal retten herefter foretage indberetning til Det Centrale Personregister med oplysning om, hvem der har anerkendt faderskabet eller er blevet dømt som barnets far, jf. § 17. Indberetning skal også foretages, hvis sagen ved retten afsluttes, uden at faderskabet fastslås.

§ 19. Hvis statsforvaltningen skønner, at der ikke kan tilvejebringes de fornødne oplysninger til fastslåelse af faderskabet, således at faderskabet ikke gennem rettens behandling af sagen kan fastslås, kan statsforvaltningen henlægge sagen.

Stk. 2. Statsforvaltningen giver meddelelse til moderen, hvis sagen henlægges. Endvidere indberetter statsforvaltningen henlæggelsen af sagen til Det Centrale Personregister.

Kapitel 6

Indsigelse mod registrering eller anerkendelse af faderskab

§ 20. Er faderskabet registreret i forbindelse med anmeldelse af barnets fødsel, eller er faderskabet anerkendt ved statsforvaltningen, kan sag inden seks måneder efter barnets fødsel rejses af følgende parter:

- 1) moderen,
- 2) faderen,
- 3) barnets værge,
- 4) faderens dødsbo, medmindre faderen må anses at have anerkendt barnet som sit, og
- 5) en mand, som har haft seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Er en mand registreret som barnets far efter børnelovens §§ 1 eller 2 eller § 3, jf. § 14, stk. 1, kan en anden mand ikke rejse faderskabssag. Uanset 1. pkt. kan en mand dog rejse faderskabssag,

hvis han i den periode, hvor moderen blev gravid, var gift med moderen uden at være separeret eller levede i fast samlivsforhold med hende, jf. børnelovens § 6, stk. 2, 2. pkt.

§ 21. Ved behandling af sager efter § 20 finder reglerne i §§ 2-4, § 7, stk. 1 og 3, § 8, § 9, stk. 1 og 2, §§ 10-12, §§ 14-19 og § 23 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Endvidere finder § 6 anvendelse, hvis anerkendelse af faderskabet er sket efter børnelovens § 14, stk. 2 og 3. Er faderskabet anerkendt efter børnelovens § 14, stk. 1, eller registreret efter børnelovens §§ 1 eller 2 eller § 3, jf. § 14, stk. 1, indtræder moderens oplysningspligt kun, hvis det fastslås eller må anses som væsentligt bestyrket, at den mand, der er registreret som far eller har anerkendt faderskabet, ikke er barnets far, jf. børnelovens § 8, stk. 2.

Kapitel 7

Genoptagelse

§ 22. §§ 2-4, § 6, § 7, stk. 1 og 3, § 8, § 9, stk. 1 og 2, §§ 10-12, §§ 14-19 og § 23 finder tilsvarende anvendelse på sager, som statsforvaltningen har genoptaget, jf. børnelovens §§ 21-25.

Kapitel 8

Kompetence

§ 23. Statsforvaltningen kan behandle en faderskabssag, hvis betingelserne herfor i retsplejelovens § 456 b er opfyldt.

§ 24. Sag om faderskab behandles af den statsforvaltning, hvor moderen bor eller opholder sig.

Stk. 2. Bor eller opholder moderen sig ikke her i Danmark, behandles sagen af den statsforvaltning, hvor den mand, der er part i sagen, bor eller opholder sig. Er flere mænd parter i sagen, bestemmer Familiestyrelsen, hvilken af de kompetente statsforvaltninger der skal behandle sagen.

Stk. 3. Er ingen statsforvaltning kompetent efter stk. 1 og 2, behandles sagen af Statsforvaltningen Hovedstaden.

Kapitel 9

Ikrafttræden

§ 25. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. november 2010.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse på børn, som er født den 1. juli 2002 eller senere.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 458 af 13. juni 2002 om statsamternes behandling af faderskabssager ophæves.

Stk. 4. § 23 finder ikke anvendelse på børn, der er født før den 1.11.2010.

§ 26. Bekendtgørelsen gælder ikke for Færøerne og Grønland.